

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/118/2022
Identifikačné číslo spisu:	4119211043
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:4119211043.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Bratislava, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej K. L., bytom v U., C. L. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Ing. Ronaldom Kočiščákom, advokátom, so sídlom v Nitre, Farská 12, o zaplatenie 7.918,15 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Csp/125/2019, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoCsp/16/2021 z 30. júla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoCsp/16/2021 z 30. júla 2021 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ resp. „okresný súd“) uznesením č.k. 18Csp/125/2019-86 z 1. júna 2020 odmietol odpor žalovanej proti platobnému rozkazu Okresného súdu Nitra z 29. októbra 2019, č.k. 18Csp/125/2019-35 ako oneskorene podaný po právnej stránke poukazujúc na ustanovenia § 121 ods. 2, ods. 5, § 265 ods. 1, § 267 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“. Bližšie odmietnutie odporu odôvodnil tým, že platobný rozkaz bol doručený žalovanej dňa 27. januára 2020. Dňa 19. februára 2020 bol súdu prvej inštancie zo strany žalovanej doručený písomný odpor proti platobnému rozkazu. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odporu ale žalovanej uplynula dňa 11. februára 2020, ktorý deň bol posledným dňom na podanie odporu.

1.1. Žalovaná však spolu s odporom doručila súdu prvej inštancie aj žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty. Túto, však súd prvej inštancie uznesením č.k. 18Csp 125/2019-83 z 1. apríla 2020 zamietol. Uviedol pritom, že žalovaná skutočnosťou tvrdenej v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty a síce, že bola dlhodobo chorá žiadnym spôsobom nezdokladovala. Pritom na preukázanie nepriaznivého zdravotného stavu postačuje, aby žalobkyňa predložila potvrdenie od lekára, nemožno preto hovoriť o tom, že by preukázanie tejto skutočnosti bolo nemožné, resp. spojené s veľkými prekážkami. Keďže žalovaná tvrdenie o zdravotnej nespôsobilosti žiadnym spôsobom nepreukázala okresný súd nemohol tento dôvod na odpustenie zmeškania považovať za ospravedlniteľný. Okrem toho pre úplnosť dodal, že

ani samotná skutočnosť, že žalovaná v lehote na podanie odporu bola chorá ako dôvod na odpustenie zmeškania lehoty nestačí. Dôvod na odpustenie lehoty by mal spĺňať atribút nepredvídateľnosti. Avšak samotná žalovaná uviedla, že v jej prípade ide o dlhodobé zdravotné problémy a teda nevznikli náhle po doručení platobného rozkazu, resp. v lehote na podanie odporu.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej uznesením sp. zn. 25CoCsp/16/2021 z 30. júla 2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobkyni ako úspešnej strane priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V dôvodoch svojho rozhodnutia zopakoval (zhodne so súdom prvej inštancie), že obsah spisového materiálu svedčí tomu, že žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu oneskorene. Žiadosť žalovanej o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu bola súdom prvej inštancie zamietnutá, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. apríla 2021. V uznesení o neodpustení zmeškania lehoty súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná svoje tvrdenie o dlhotrvajúcom nepriaznivom zdravotnom stave iba konštatovala, žiadnym spôsobom ho ale nepreukázala. Až dodatočne 17. septembra 2020 predložila potvrdenie od lekára z ktorého vyplýva, že od 24. januára 2020 do 26. februára 2020 bol žalovanej doporučený kľudový režim pre ochorenie. Súd prvej inštancie preto dospel k správne záveru, že nebol preukázaný ospravedlniteľný dôvod na odpustenie zmeškania lehoty. Po preskúmaní napadnutého uznesenia, konania ktoré mu predchádzalo, ako aj odporu podaného žalovanou, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol tak po právnej ako aj skutkovej stránke. Poukazujúc na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkázal v podrobnostiach na správnosť dôvodov uznesenia súdu prvej inštancie a to pokiaľ sa týka záverov o neskoro nepodanom odpore ako aj o nepreukázaní dôvodov odôvodňujúcich podanú žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty. Zdôraznil, že v čase jeho rozhodovania o odvolaní žalovanej proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie iné uznesenie súdu prvej inštancie a síce to, ktorým neodpustil žalovanej zmeškanú lehotu, nadobudlo právoplatnosť (pôvodne bol spis o odvolaní žalovanej proti uzneseniu o odmietnutí oneskorene podaného odporu vrátený súdu prvej inštancie ako predčasne predložený z dôvodu, že uznesenie o neodpustení zmeškanej lehoty nenadobudlo právoplatnosť v dôsledku podanej sťažnosti žalovanou - pozn. dovolacieho súdu). Odvolací súd preto nemal inú možnosť ako napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu pre jeho oneskorené podanie ako vecne správne potvrdiť, nakoľko ani v opačnom prípade (zrušení uznesenia) by k žiadnej zmene v prospech žalovanej nedošlo. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovanej, že jej postupom okresného súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže vec samotnú neprejednal ani napriek tomu, že sa jednalo o spotrebiteľský spor odvolací súd uviedol, že ustanovenia Civilného sporového poriadku nezakazujú súdu prvej inštancie vydať platobný rozkaz aj v spotrebiteľskom spore. Navyše žalovanej spolu s platobným rozkazom bola doručená žaloba žalobkyne, bola riadne poučená ohľadne podania odporu.

2.1. Pokiaľ žalovaná namietala tiež neodpustenie zmeškania lehoty, s predmetnou námietkou sa odvolací súd nezaoberal, keďže uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým neodpustil žalovanej zmeškanú lehotu na podanie odporu, nadobudlo právoplatnosť dňa 21. apríla 2021 a odvolací súd nemal možnosť zmeniť toto rozhodnutie. Napokon pokiaľ išlo o námietky žalovanej smerujúce k veci, resp. namietajúce neaplikovanie ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka o premlčaní nároku odvolací súd uviedol, že v dôsledku oneskorene podaného odporu nie je oprávnený sa zaoberať namietanými skutočnosťami v podanom odpore, vzhľadom na právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu už nemá ani možnosť zaoberať sa eventuálnym premlčaním žalovanou uplatneného nároku.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodňovala ustanovením § 420 písm. f/ CSP. Namietala nesprávny procesný postup tak súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu a to v súvislosti s rozhodovaním o jej oprávnom prostriedku proti uzneseniu o neodpustení zmeškania lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Výslovila presvedčenie, že správne mal odvolací súd zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol odpor žalovanej, pretože v čase keď mu bol spis predložený uznesenie o neodpustení zmeškania lehoty ešte nenadobudlo právoplatnosť. Išlo o taký závažný nedostatok a pochybenie súdu prvej inštancie, ktorý nebolo možné zhojiť a preto neobstojí konštatovanie odvolacieho súdu, že k nadobudnutiu právoplatnosti došlo „medzičasom“ v priebehu odvolacieho konania. Pokiaľ súdy nižších

inštancií žiadosti žalovanej o odpustenie zmeškania lehoty nevyhoveli s odôvodnením, že nepredložila včas potvrdenie o svojom zdravotnom stave, dovolaiteľka poukázala na ustanovenie § 366 písm. d/ CSP majúce za to, že tento doklad nemohla predložiť včas preto, lebo jej to situácia neumožňovala. Poukázala na epidémiu ochorenia COVID 19, kvôli ktorej a tiež preto lebo žalovaná bola osoba v rizikovej skupine, predložila potvrdenie o svojom zdravotnom stave až dodatočne dňa 17. septembra 2020. Za ďalšie spochybnila postup okresného súdu, ktorý vydal platobný rozkaz podľa § 265 ods. 1 CSP aj napriek tomu, že zákon takýto postup pripúšťa. Podľa názoru žalovanej ide zo strany žalobcu o zjavné obchádzanie zákona, kedy na tento postup je v rámci platnej právnej úpravy určený postup prostredníctvom upomínacieho konania v zmysle zákona č. 307/2016 Z.z., v rámci ktorého má žalovaná širšie zákonné možnosti na svoju obranu ako je tomu pri postupe podľa § 265 CSP, keďže ide o spotrebiteľský spor. Práve s ohľadom na túto skutočnosť a preto, lebo podľa presvedčenia žalovanej sa žalobkyňa domáha už premlčaného práva, nemal okresný súd vydať vo veci platobný rozkaz. Preto bolo povinnosťou súdu rozhodnúť už pri vydaní platobného rozkazu v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka o tom, že premlčaný nárok nemôže byť priznaný. V zmysle judikatúry súdov je možné vzniesť námietku premlčania aj v rámci odvolacieho konania, nie je teda dôvod na to, aby bola námietka premlčania ignorovaná v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Vo vyššie uvedených okolnostiach predovšetkým v postupe súdov nižších inštancií, dovolaiteľka videla taký nesprávny postup, ktorý jej odňal možnosť konať pred súdom, čím bolo porušené jej právo na súdnu ochranu. Žiadala preto, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol odpor proti platobnému rozkazu ako odpor podaný oneskorene.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej podľa § 420 písm. f/ CSP je prípustné a tiež dôvodné; v dôsledku jeho účinku dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaiteľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaiteľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaiteľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Žalovaná vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietala nesprávny procesný postu súdov nižších inšancií v súvislosti s rozhodovaním o jej žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

13. V danom prípade z obsahu spisového materiálu dovolací súd zistil, že dňa 29. októbra 2019 súd prvej inšancie vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.918,15 eur s príslušenstvom ako aj trovy konania. Žalovaná podala voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu odpor (oneskorene), a to spolu so žiadosťou o odpustenie zmeškania lehoty. Dovolací súd už na uvedenom mieste poznamenáva, že z hľadiska správnosti procesného postupu mal súd prvej inšancie najskôr (právoplatne) rozhodnúť o žiadosti žalovanej o odpustenie zmeškania lehoty. Túto povinnosť si splnil len čiastočne, keď uznesením z 1. apríla 2020 č.k. 18Csp/125/2019-83 žiadosti žalovanej nevyhovel, tak „že jej neodpustil zmeškanie lehoty na podanie odporu proti Platobnému rozkazu č.k. 18Csp/125/2019-35 zo dňa 29.10.2019“. Voči predmetnému uzneseniu však žalovaná podala sťažnosť, o ktorej mal rozhodnúť súd prvej inšancie (sudca). Tento postup ale nebol dodržaný, pretože okresný súd uznesením zo dňa 1. júna 2020 odpor žalovanej proti vydanému platobnému rozkazu ako podaný oneskorene odmietol. Aj voči uvedenému uzneseniu žalovaná podala opravný prostriedok - odvolanie, o ktorom mal rozhodnúť Krajský súd v Nitre ako súd odvolací. Po predložení spisového materiálu odvolaciemu súdu tento postrehol vo veci pochybenie okresného súdu, ktorý ešte pred predložením spisu mal správne rozhodnúť o sťažnosti žalovanej voči rozhodnutiu - uzneseniu súdu prvej inšancie, ktorým jej neodpustil zmeškanie lehoty. Z uvedeného dôvodu bol prípisom zo dňa 29. januára 2021 (č.l. 126) spis vrátený na okresný súd, pričom jeho úlohou bol najskôr rozhodnúť o podanej sťažnosti žalovanej podľa § 250 CSP. Uznesením č.k. 18Csp/125/2019-130 z 12. apríla 2021 súd prvej inšancie sťažnosť žalovanej voči uzneseniu, ktorým jej okresný súd neodpustil zmeškanie lehoty na podanie odporu proti Platobnému rozkazu z 29. októbra 2019 zamietol. Následne bol spis opätovne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku, ktorý podala žalovaná voči uzneseniu o odmietnutí odporu. Dovolaním napadnutým uznesením odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inšancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil (bližšie viď bod 2., 2.1. tohto rozhodnutia). Stotožnil sa so záverom súdu prvej inšancie o oneskorene podanom odpore a pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala neodpustenie zmeškania lehoty, s uvedenou námietkou sa nezaoberal, keďže uznesenie súdu prvej inšancie, ktorým neodpustil žalovanej zmeškanú lehotu na podanie odporu medzitým nadobudlo právoplatnosť dňa 21. apríla 2021 „...a odvolací súd už nemal možnosť zmeniť toto rozhodnutie“.

14. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že tak v procesnom postupe súdu prvej inšancie ako aj odvolacieho súdu sú zreteľné znaky relevantné z hľadiska dovolateľkou namietanej vady zmätočnosti. Ako už bolo uvedené, že z hľadiska správnosti procesného postupu mal súd prvej inšancie v danej veci najskôr rozhodnúť o žiadosti žalovanej o odpustenie zmeškania lehoty vrátane podanej sťažnosti voči tomuto uzneseniu a až následne (prípadne) rozhodnúť o odmietnutí odporu podaného žalovanou oneskorene. O sťažnosti v zmysle zákona rozhoduje sudca, v danom prípade k tomu došlo dňa 12. apríla 2021. Až po právoplatnosti tohto uznesenia mohol okresný súd pristúpiť k rozhodnutiu o odmietnutí odporu. Odvolací súd po predložení spisu na rozhodnutie o opravnom prostriedku žalovanej

proti uzneseniu o odmietnutí odporu predmetnú vadu postrehol, pričom sa ju snažil napraviť tým spôsobom, že spis vrátil okresnému súdu na rozhodnutie o podanej sťažnosti voči uzneseniu o zamietnutí žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty. Po vrátení spisu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí podaného odporu ako vecne správne potvrdil, v podstate s odôvodnením, že odpor žalovanou bol skutočne podaný oneskorene a uznesenie o odpustení zmeškania lehoty už nadobudlo právoplatnosť; preto nemal inú možnosť ako napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Aj v uvedenom postupe odvolacieho súdu dovolací súd konštatuje nesprávnosť, pretože odvolací súd pri svojom rozhodovaní opomenul aplikovať ustanovenie § 389 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo. Predmetné zákonné ustanovenie rieši tú situáciu, ak rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo vydanie právoplatného uznesenia procesnej povahy, ktoré je postihnuté niektorou z väd zakladajúcich odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 2 CSP. V preskúmvanej veci možno bezpečne ustáliť, že žalovaná ako odvolateľka namietala v konaní pred odvolacím súdom nesprávnosť procesného postupu súdu prvej inštancie (teda jeden z dôvodov podľa § 365 ods. 2 CSP), ktorý najskôr neprávoplatne rozhodol o zamietnutí jej sťažnosti proti zamietnutiu zmeškania lehoty a následne rozhodol o odmietnutí odporu ako oneskorene podanom. Z hľadiska uvedeného možno konštatovať, že bola preukázaná aj vecná súvislosť (viď Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1304) medzi napadnutým rozhodnutím vo veci samej (potvrdzujúce uznesenie o odmietnutí odporu ako oneskorene podanom) a právoplatným uznesením, o ktorom odvolateľka/dovolateľka tvrdí, že je postihnuté niektorou z odvolacích väd (uznesením o neodpustení zmeškania lehoty).

15. Z hľadiska nesprávneho procesného postupu tak súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu nemožno dospieť k inému ako takému záveru, že konanie pred súdmi nižších inštancií ako celok je postihnuté vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP. Súd prvej inštancie tým, že najskôr rozhodol neprávoplatne o odpustení zmeškania lehoty a následne vydal uznesenie o odmietnutí odporu ako oneskorene podanom, napriek tomu, že predtým ešte o podanej sťažnosti voči uzneseniu o neodpustení zmeškania lehoty nerozhodol, nežiaducim spôsobom vo veci prejedlikoval skončenie sporu, pričom odvolací súd predmetný nedostatok neodstránil, hoci mu právna úprava takúto možnosť poskytuje. Za daných okolností dovolaciemu súdu neostávalo nič iné ako napadnuté rozhodnutie odvolacieho zrušiť podľa § 449 ods. 1 CSP.

15. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil len (napadnuté) uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúc za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP).

16. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.